

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 21 juli 2005*

I mål C-515/03,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Finanzgericht Hamburg (Tyskland), genom beslut av den 12 november 2003, som inkom till domstolen den 9 december 2003, i målet

Eichsfelder Schlachtbetrieb GmbH

mot

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J.-P. Puissochet (referent), S. von Bahr, J. Malenovský och U. Löhmus,

* Rättegångsspråk: tyska.

generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
justitiesekreterare: byrådirektören K. Sztranc,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 17 mars 2005,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Eichsfelder Schlachtbetrieb GmbH, genom U. Schrömbges och O. Wenzlaff, Rechtsanwälte,
- Hauptzollamt Hamburg-Jonas, genom M. Blaesing, i egenskap av ombud,
- Europeiska gemenskapernas kommission, genom G. Braun, i egenskap av ombud,

och efter att den 25 maj 2005 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 17.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma

tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 24, s. 216), i ändrad lydelse, vad gäller nödvändiga anpassningar för genomförandet av jordbruksavtalet inom Uruguayrundan, enligt kommissionens förordning (EG) nr 1384/95 av den 19 juni 1995 (EGT L 134, s. 14) (nedan kallad förordning nr 3665/87).

- 2 Frågan har uppkommit i en tvist mellan bolaget Eichsfelder Schlachtbetrieb GmbH (nedan kallat Eichsfelder) och Hauptzollamt Hamburg-Jonas (tullkontoret Hamburg-Jonas) (nedan kallat Hauptzollamt) angående exportbidrag för nötkött som exporterats av Eichsfelder från Tyskland till Polen.

Tillämpliga bestämmelser

- 3 Artikel 4.1 i förordning nr 3665/87 lyder som följer:

”Utan att det påverkar bestämmelserna i artiklarna 5 och 16 skall bidraget betalas ut först sedan det styrkts att de produkter för vilka en exportdeklaration tagits emot har lämnat gemenskapens tullområde i oförändrat skick inom 60 dagar från den dag då exportdeklarationen togs emot.”

4 Artikel 5.1 i samma förordning har följande lydelse:

”Betaling av ett rörligt eller fast bidrag skall i följande fall ske, inte enbart på villkor att produkten har lämnat gemenskapens tullområde, utan också — utom när den på grund av force majeure förstörts under transport — att den har importerats till tredje land eller, i tillämpliga fall, till ett bestämt tredje land inom tolv månader från den dag då exportdeklarationen togs emot:

- a) Det råder starkt tvivel om produktens faktiska bestämmelse.

- b) Produkten kan komma att återinföras till gemenskapen på grund av skillnaden mellan bidraget för den exporterade produkten och de importavgifter som tillämpades för en identisk produkt den dag då exportdeklarationen togs emot.

...

I de fall som nämns i första stycket skall bestämmelserna i artiklarna 17.3 och 18 gälla.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna får dessutom kräva att ytterligare bevis läggs fram för att styrka att produkten faktiskt har släppts ut på marknaden i oförändrat skick i det importerande tredje landet.”

5 I artiklarna 16–18 i förordning nr 3665/87 föreskrivs tillägsvillkor vad avser produkter för vilka bidragssatsen varierar beroende på destination, bland annat i fråga om bevisningen för att tullbehandling för övergång till fri konsumtion i det importerande tredjelandet har skett.

6 Vad gäller betalningen av bidraget föreskrivs följande i artikel 17 i förordningen:

”1. Produkten skall ha importerats i oförändrat skick till det tredje land eller ett av de tredje länder för vilka bidraget är fastställt inom tolv månader från den dag då exportdeklarationen tas emot. Fristen kan dock förlängas enligt villkoren i artikel 47.

...

3. En produkt skall anses vara importerad när den har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i det berörda tredje landet.”

7 När det felaktigt utbetalas ett bidrag skall mottagaren enligt artikel 11.3 i förordning nr 3665/87 återbetala det felaktigt mottagna beloppet, inklusive eventuella sanktionsbelopp enligt punkt 1 första stycket i samma artikel, med tillägg för ränta.

- 8 Artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad tullkodexen) lyder som följer:

”Varor vars tillverkning skett inom mer än ett land skall anses ha sitt ursprung i det land där de genomgick den sista väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen.”

- 9 I artikel 15.2 i förordning nr 3665/87, vilken infördes i förordningen genom kommissionens förordning (EG) nr 313/97 av den 20 februari 1997 (EGT L 51, s. 31), föreskrivs följande:

”När det konstateras att de exporterade produkterna har återimporterats till gemenskapen

— efter att ha behandlats eller förädlats i ett tredje land och inte har uppnått den bearbetningsgrad som föreskrivs i artikel 24 i förordning (EEG) nr 2913/92 och

— vid återimporten åtnjuter tillämpning av en nedsatt importtullsats eller nolltullsats jämfört med den normala tullsatsen,

skall inget exportbidrag utgå. Om exportbidraget redan har betalats ut skall det på medlemsstatens begäran återbetalas av exportören.

Bestämmelserna i denna punkt skall endast tillämpas på de produkter som avses i bilaga V [där nötkött ingår] och exporteras i oförändrat skick. Om medlemsstaterna konstaterar att andra produkter än de som anges i bilaga V innebär en risk för att det sker en omläggning av handeln skall de så snart som möjligt informera kommissionen om detta.

...”

- 10 Artikel 20.4 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 102, s. 11) lyder som följer:

”... Exportbidraget skall anses som oberättigat och skall återbetalas om de behöriga myndigheterna, även efter utbetalningen av bidraget, fastställer

...

- d) att de exporterade produkter som avses i bilaga V har återimporterats till gemenskapen

— efter att ha bearbetats eller behandlats i ett tredje land utan att ha uppnått den bearbetningsgrad som föreskrivs i artikel 24 i förordning (EEG) nr 2913/92, och

- vid återimporten åtnjutit tillämpning av en nedsatt importtullsats eller nolltullsats jämfört med tullsatsen utan förmånsbehandling.

...”

- 11 De bestämmelser som nämnts i de två föregående punkterna i förevarande dom hade inte trätt i kraft vid tiden för tvisten i den nationella domstolen.
- 12 I artikel 146.1 i tullkodexen föreskrivs följande:

”Förfarandet för passiv förädling skall inte vara tillgängligt för gemenskapsvaror

...

- som vid export medför att exportbidrag beviljas, eller för vilka en annan finansiell förmån än dessa bidrag beviljas enligt den gemensamma jordbrukspolitiken genom hänvisning till exporten av dessa varor.”

- 13 I artikel 4.3 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1) föreskrivs följande:

”Beroende på omständigheterna skall handlingar leda till att en förmån inte beviljas eller till att den dras in om handlingarna bevisligen har till syfte att leda till att någon får en förmån som strider mot målen i den gemenskapslagstiftning som är tillämplig i det enskilda fallet därför att de villkor som krävs för att få förmånen har konstruerats.”

Twisten vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

- 14 Eichsfelder hade exporterat 20 134 kg urbenat nötkött till Polen. Vid importen till Polen av varan, som såldes till Appelt GmbH, betalades tullavgifter. Eichsfelder ansökte vid Hauptzollamt om exportbidrag för varan och ingav en fotokopia av en tullhandling av den 30 december 1995 som bevis för att varan övergått till fri omsättning i Polen. Genom meddelande av den 1 februari 1996 beviljade Hauptzollamt Eichsfelder ett rörligt exportbidrag som uppgick till 36 653,23 DEM.
- 15 Varan bearbetades i Polen till stekta köttrollader och exporterades därefter till Tyskland i enlighet med ett avtal ingånget den 3 oktober 1995 mellan tillverkaren av dessa rullader och Appelt GmbH. Vid importen till gemenskapen betalades avgifter till normal tullsats. På begäran av tillverkaren av rulladerna återbetalade därefter det polska tullkontoret de tullavgifter som avsåg det kött som tidigare hade importerats till Polen.

- 16 Hauptzollamt konstaterade i rättelsebeslut av den 27 oktober 1999 att det vid en närmare granskning av de polska myndigheterna hade framkommit att den vara som medfört att exportbidrag beviljats hade exporterats till Tyskland efter den bearbetning som avsågs i avtalet av den 3 oktober 1995. Hauptzollamt gjorde bedömningen att nämnda vara faktiskt inte hade importerats till Polen, och krävde därför att Eichsfelder skulle återbetala det exportbidrag som det hade beviljats, med ett belopp på 18 740,50 euro.
- 17 Eichsfelder överklagade beslutet. Överklagandet ogillades genom beslut av Hauptzollamt av den 21 oktober 2002. Den 26 november 2002 väckte Eichsfelder talan mot sistnämnda beslut vid Finanzgericht Hamburg.
- 18 Eichsfelder har vid sistnämnda domstol bland annat gjort gällande att den vara som medfört att exportbidrag beviljats hade genomgått en väsentlig behandling i Polen, i den mening som avses i artikel 24 i tullkodexen och att det följaktligen förelåg rätt till nämnda bidrag, oavsett vilken tullordning som gällde för denna behandling. Denna rätt kan inte ifrågasättas, inte ens om varan bearbetats genom aktiv förädling och återexporterats till Tyskland.
- 19 Hauptzollamt har däremot hävdat vid Finanzgericht Hamburg att de olika etapperna av den aktuella varans övergång till fri omsättning, det vill säga exporten till Polen, bearbetningen till rullader och därefter exporten till Tyskland med återbetalning av de polska tullavgifterna, skall betraktas som en förädling, vilken varit planerad alltsedan avtalet ingicks den 3 oktober 1995. Varor under pågående förädling kan emellertid inte anses ha övergått till fri omsättning. Den omständighet som kännetecknar export saknas således, vilket innebär att Eichsfelder inte har rätt till det beviljade bidraget.

- 20 Finanzgericht Hamburg anser, under de omständigheter som föreligger i målet vid den nationella domstolen, med beaktande av att varorna återexporterades till gemenskapen kort tid efter att de hade importerats till Polen och återbetalningen av de polska tullavgifterna, att det är osäkert om varan kan anses ha importerats till Polen för att där övergå till fri omsättning. Det är möjligt att exportbidragets mål inte har uppfyllts.
- 21 Det förhållandet att den vara som är föremål för bidraget har undergått en definitiv och väsentlig bearbetning eller behandling, i tredjeland, i den mening som avses i artikel 24 i tullkodexen kan leda till en annan bedömning. Det skulle i ett sådant fall kunna anses att varan som sådan, till följd av denna bearbetning eller behandling, inte längre existerar och därför inte kan vara föremål för en oegentlig återexport till gemenskapen. Denna tolkning, som domstolen gjorde i sin dom av den 17 oktober 2000 i mål C-114/99, Roquette Frères (REG 2000, s. I-8823), om återbetalning av fasta bidrag, kan överföras på förevarande mål om en tvist om rörliga bidrag.
- 22 En sådan tolkning får stöd av den omständigheten att bestämmelser har antagits, efter tiden för omständigheterna i tvisten vid den nationella domstolen, i vilka det uttryckligen föreskrivs att bidrag inte skall beviljas om de behöriga myndigheterna kan konstatera dels att de exporterade varorna har återimporterats till gemenskapen utan att ha varit föremål för en väsentlig bearbetning eller behandling i den mening som avses i artikel 24 i tullkodexen, dels att en nedsatt importtullsats eller nolltullsats, jämfört med den normala tullsatsen, har tillämpats på varorna.
- 23 Detta är syftet med artiklarna 15.2 i förordning nr 3665/87, i dess lydelse enligt förordning nr 313/97, och 20.4 d i förordning nr 800/1999. Eftersom dessa bestämmelser tillkom för att stärka skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen är det svårt att inte beakta dem vid tolkningen av gällande rätt vid tiden för

omständigheterna i tvisten vid den nationella domstolen. Om nämnda bestämmelser tillämpades i denna tvist skulle det inte krävas att exportbidraget återbetalades, i den mån den aktuella varan genomgått en väsentlig behandling i Polen och återinförts till gemenskapen efter uttag av importavgifter till normal tullsats.

- 24 Det var mot denna bakgrund som Finanzgericht Hamburg beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

”Skall artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 3665/87, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 1384/95, tolkas så, att en vara skall anses vara importerad när den efter att ha tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i tredjeland genomgår en väsentlig bearbetning eller behandling i den mening som avses i artikel 24 i förordning (EG) nr 2913/92 och därefter återexporteras till gemenskapen varvid importavgifter återbetalas och betalas till normal tullsats?”

Prövningen av tolkningsfrågan

- 25 Den hänskjutande domstolen har ställt frågan för att få klarhet i huruvida det villkor för att beviljas ett rörligt exportbidrag som avses i artikel 17.3 i förordning nr 3665/87, det vill säga att den aktuella produkten har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i det berörda tredjeland som är destinationsland, är uppfyllt när produkten, efter det att importavgifterna har erlagts i det landet, genomgår en väsentlig bearbetning eller behandling i nämnda land i den mening som avses i artikel 24 i tullkodexen och därefter återexporteras till gemenskapen, varvid de avgifter som uttagits i det landet återbetalas och importavgifter betalas i gemenskapen.

- 26 Systemet med rörliga exportbidrag har till syfte att öppna eller bibehålla marknader i berörda tredjeländer för export från gemenskapen, medan differentieringen av bidragen beror på att hänsyn tas till de speciella förhållandena på de berörda importmarknader på vilka gemenskapen vill spela en roll (dom av den 2 juni 1976 i mål 125/75, Milch-, Fett-, und Eier-Kontor, REG 1976, s. 771, punkt 5, av den 11 juli 1984 i mål 89/83, Dimex, REG 1984, s. 2815, punkt 8, och av den 9 augusti 1994 i mål C-347/93, Boterlux, REG 1994, s. I-3993, punkt 18).
- 27 Det skulle strida mot syftet med systemet med rörliga bidrag om det ansågs vara tillräckligt att varan bara lastades av, utan att ha släppts ut på marknaden i destinationslandet, för att en högre bidragssats skall utbetalas. Detta är skälet till att utbetalning av det rörliga bidraget enligt artikel 17.3 i förordning nr 3665/87 är beroende av att produkten har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i tredjeland, eftersom tullbehandlingen i princip garanterar att produkten faktiskt kommer ut på marknaden i destinationslandet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Dimex, punkterna 9 och 10).
- 28 Att den aktuella produkten skall ha tullbehandlats vid importen inbegriper bland annat betalning av tillämpliga importavgifter, vilket, när detta intygas på importtullhandlingarna, utgör en garanti för att produkten nått sin destination. Detta framgår för övrigt av skäl 17 i förordning nr 800/99, vilken inte var i kraft vid tiden för omständigheterna i tvisten vid den nationella domstolen, men som på denna punkt endast bekräftar omfattningen av kravet på att tullbehandling för övergång till fri konsumtion skall ha skett enligt artikel 17.3 i förordning nr 3665/87 (se, för ett liknande resonemang, om den bekräftande betydelsen av vissa bestämmelser i förordning nr 800/99, domen i det ovannämnda målet Roquette Frères, punkt 20).
- 29 Det stadgas i förordning nr 3665/87 att det särskilda villkor som anges i artikel 17.3 i vissa fall även kan tillämpas avseende fasta bidrag. I fjärde skälet i förordningen anges att "[v]issa exportförfaranden kan leda till missbruk. För att hindra sådant

missbruk bör som villkor för utbetalning av ett exportbidrag ställas inte enbart att produkten har lämnat gemenskapens område utan även att den har importerats till tredjeland och, i tillämpliga fall, verkligen släppts ut på marknaden där”.

- 30 I artikel 5.1 i förordningen föreskrivs sålunda följande två fall i vilka utbetalningen av ett fast bidrag, i likhet med utbetalningen av ett rörligt bidrag, är beroende av att den aktuella produkten har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i det tredjeland som är destinationsland:

- Det råder starkt tvivel om produktens faktiska bestämmelse.

- Produkten kan komma att återinföras till gemenskapen på grund av skillnaden mellan bidraget för den exporterade produkten och de importavgifter som tillämpades för en identisk produkt den dag då exportdeklarationen togs emot.

- 31 Domstolen har vid prövningen av en tolkningsfråga avseende artikel 5.1 i förordning nr 3665/87 fastställt att det missbruk som består i att till gemenskapen återinföra en produkt som tidigare exporterats inte kan anses föreligga när denna produkt har genomgått en väsentlig och icke reversibel bearbetning i den mening som avses i artikel 24 i tullkodexen, vilket innebär att den ursprungliga produkten har försvunnit som sådan och att en ny produkt som omfattas av ett annat tulltaxenummer har uppstått. Under sådana omständigheter kan betalningen av ett exportbidrag inte förenas med krav från de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna på att ytterligare bevis skall läggas fram för att styrka att en produkt, som

har genomgått en sådan bearbetning, faktiskt har släppts ut på marknaden i oförändrat skick i det importerande tredjelandet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan nämnda målet Roquette Frères, punkterna 18–21).

32 Domstolen har i sin tolkning beaktat artikel 20 i förordning nr 800/99, trots att förordningen trädde i kraft efter omständigheterna i tvisten vid den nationella domstolen. I artikeln föreskrivs bland annat, i punkt 4, att bidraget skall anses som oberättigat bland annat om produkten har återimporterats till gemenskapen utan att ha genomgått en väsentlig behandling eller bearbetning i den mening som avses i artikel 24 i tullkodexen. Domstolen ansåg att denna bestämmelse gjorde det möjligt att vederlägga misstanken om återimport till gemenskapen, genom att den produkt som var föremål för ett fast bidrag hade genomgått en sådan behandling eller bearbetning efter att den lämnat gemenskapens tullområde (domen i det ovan nämnda målet Roquette Frères, punkt 20).

33 Av ovanstående överväganden följer:

- att en vara för vilken importavgifter betalats, vilket intygats i en handling utfärdad av de behöriga tullkontoren, i det tredjeland som är destinationsland, skall anses ha importerats till detta land,

- att den omständigheten att varan har genomgått en väsentlig behandling eller bearbetning, i den mening som avses i artikel 24 i tullkodexen, i det tredjelandet, gör att det kan fastställas att varan har utnyttjats där och därigenom faktiskt nått marknaden i destinationslandet genom övergången till fri konsumtion,

— att den omständigheten att en sådan behandling eller bearbetning leder till en ny produkt skapas innebär att den risk som avses i artikel 5.1 i förordning nr 3665/87, och som skall förebyggas av artikel 17.3 i samma förordning, för oegentlig återimport av den ursprungliga varan till gemenskapen, i strid med syftet med bidragssystemet, avvärjs, oavsett om dessa bidrag är rörliga eller fasta.

34 Kommissionen och Hauptzollamt har emellertid gjort gällande att det nötkött som importerades till Polen i tvisten vid den nationella domstolen därefter hade bearbetats och återimporterats till gemenskapen, varvid det behöriga polska tullkontoret hade återbetalat importavgifterna. Denna återbetalning visar att tullbehandlingen av den importerade varan inte skedde slutgiltigt och att varan faktiskt inte övergick till fri konsumtion i Polen. Parterna till det ovannämnda avtalet av den 3 oktober 1995 hade i själva verket, under sken av att varan övergått till fri konsumtion i Polen, dolt att den skulle genomgå passiv förädling, för att på så sätt undgå en tillämpning av artikel 146.1 i tullkodexen, enligt vilken förfarandet för passiv förädling inte skall vara tillgängligt för varor för vilka exportbidrag beviljas.

35 Detta resonemang kan inte godtas i den mån det är avsett att visa att återbetalningen av importavgifterna innebär att exportbidragen förlorar sin rättsliga grund.

36 Det saknas nämligen helt, såsom Eichsfelder med rätta har hävdad, bestämmelser i förordning nr 3665/87 som stöder en sådan analys. Det kan inte förnekas att varan, så snart tullbehandlingen avseende övergången till fri konsumtion i tredjeland har avklarats, däri inbegripet betalningen av importavgifterna, har kommit ut på

marknaden i det tredjelandet på de prisvillkor som gäller på den marknaden, till vilka hänsyn tagits när bidragsbeloppet fastställts. Om den omständigheten att dessa avgifter senare återbetalas till en annan näringsidkare än exportören skulle leda till att exportbidraget retroaktivt förlorade rättslig grund, skulle exportören komma att hamna i en osäker ställning, vilken är diskutabel med hänsyn till principen om rättssäkerhet, och hans rätt till bidrag skulle komma att bero av omständigheter eller kommersiellt handlande som han inte råder över.

37 En sådan situation måste emellertid skiljas från den där exportören själv har deltagit i missbruket av exportförfarandet.

38 I artikel 4.3 i förordning nr 2988/95 anges i detta avseende att "[b]eroende på omständigheterna skall handlingar leda till att en förmån inte beviljas eller till att den dras in om handlingarna bevisligen har till syfte att leda till att någon får en förmån som strider mot målen i den gemenskapslagstiftning som är tillämplig i det enskilda fallet därför att de villkor som krävs för att få förmånen har konstruerats".

39 För att det skall kunna fastställas att det är fråga om missbruk krävs, såsom domstolen för övrigt redan har fastställt, dels att vissa objektiva förhållanden föreligger varav det framgår att målsättningen med den berörda gemenskapsbestämmelsen inte har uppnåtts, trots att de villkor som uppställs i gemenskapsbestämmelserna formellt sett har uppfyllts, dels en subjektiv faktor, nämligen att de omständigheter som krävs för att erhålla en förmån som följer av gemenskapsbestämmelserna har konstruerats i avsikt att erhålla förmånen (se dom av den 14 december 2000 i mål C-110/99, Emsland-Stärke, REG 2000, s. I-11569, punkterna 52 och 53).

- 40 Det ankommer på den nationella domstolen att i enlighet med nationella bestämmelser om bevisning, i den mån som gemenskapsrättens verkan inte hotas, pröva om det föreligger omständigheter som påvisar ett sådant missbruk i tvisten vid den nationella domstolen.
- 41 Den fråga som ställts skall följaktligen besvaras så, att det villkor för att beviljas ett rörligt exportbidrag som avses i artikel 17.3 i förordning nr 3665/87, det vill säga att den aktuella produkten har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i det berörda tredjeland som är destinationsland, är uppfyllt när produkten, efter det att importavgifterna har erlagts i det landet, har genomgått en väsentlig bearbetning eller behandling i nämnda land i den mening som avses i artikel 24 i tullkodexen, även om den produkt som framställts genom bearbetningen eller behandlingen därefter återexporteras till gemenskapen, och de avgifter som uttagits i det landet därvid återbetalas och importavgifter betalas i gemenskapen.
- 42 Under sådana omständigheter kan det dock krävas att exportbidraget skall återbetalas om den nationella domstolen finner det vara styrkt, i enlighet med nationell rätt, att exportören har missbrukat exportförfarandet.

Rättegångskostnader

- 43 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttranden till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

På dessa grunder beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande dom:

Det villkor för att beviljas ett rörligt exportbidrag som avses i artikel 17.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, i ändrad lydelse, vad gäller nödvändiga anpassningar för genomförandet av jordbruksavtalet inom Uruguayrundan, enligt kommissionens förordning (EG) nr 1384/95 av den 19 juni 1995, det vill säga att den aktuella produkten har tullbehandlats för övergång till fri konsumtion i det berörda tredjeland som är destinationsland, är uppfyllt när produkten, efter det att importavgifterna har erlagts i det landet, har genomgått en väsentlig bearbetning eller behandling i nämnda land i den mening som avses i artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, även om den produkt som framställts genom bearbetningen eller behandlingen därefter återexporteras till gemenskapen, och de avgifter som uttagits i det landet därvid återbetalas och importavgifter betalas i gemenskapen.

Under sådana omständigheter kan det dock krävas att exportbidraget skall återbetalas om den nationella domstolen finner det vara styrkt, i enlighet med nationell rätt, att exportören har missbrukat exportförfarandet.

Underskrifter